

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 11.

Krainburg, den 9. Februar 1944.

4. Jahrgang.

Amerikanci pri Cassinu odbili

Veliki obrambni uspehi pri Vitebsku in južno od Berezine - Miren dan pri Nettunu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. februarja objavilo:

V prostoru pri Nikopolu je sovražnik z močnimi silami nadaljeval svoje napade. Naše čete so odbole napade ali z nasprotnim napadom vrgle nazaj posamezne prodrije sovražnikove bojne skupine. Na bojišču med Kirovogradom in Belojo cerkevo so razen krajevnih vtorov ostali brez uspeha številni napadi Sovjetov. Pri tem je imel nasprotnik visoke krvave zgube in zgubil 21 oklopnikov. Zapadno od Polonca so se izjavili sovražni napadi. Neka divizija oklopnikov je uničila dva sovjetska bataljona. Južno od Pripjetskih močvirij se naše čete bojujejo z raznimi skupinami sovražne konjice.

Pri Vitebsku in južno od Berezine so boljševiki z veliko močnejšimi silami že nadalje poskušali predreti. Naše divizije so po srđitih bojih v obeh odsekih znova izvjevale velik obrambni odpor. Boji severno od Nevela, kjer so Sovjeti tudi včeraj napadli s pomočjo močnih sil, so še v teku. Med Ilmenškim jezerom in Finskim morskim zalivom so uspešno potekala lastna podvzetja po obrambi številnih sovražnih napadov.

V severnem odseku vzhodne fronte se je odlično izkazala bojna skupina, ki se stavljata iz šleziskih lovcev, vzhodnopruskih grenadirjev ter enot neke bojne divizije zračnega orožja, ki jo vodi Generalleutnant Speth. Pri tem se je zlasti odlikoval 3. vzhod-

Mobilizacija estonskega naroda

Reval, 8. februarja. Z ozirom na dejstvo, da so se boji na vzhodni fronti približali estonski meji, je pozval prvi predsednik države dr. Mace estonski narod k splošni mobilizaciji. Estonska domača uprava se je za ta korak odločila posebno z ozirom na strašne izkušnje, ki jih je imelo estonsko prebivalstvo v letu boljševiške strahovalne oblasti leta 1940/41. Več desetisoč estonskih mož, žen in otrok so takrat boljševiki zavlekli v Sibirsko stepo, kjer so pomrli. Odtek je nemška vojska v poletju 1941 osvobodila Estonsko, so najširši krogi estonskega prebivalstva večkrat izrazilj željo, da bi se mogli udeležiti boja proti svojemu smrtnemu sovražniku. Tej prošnji je bilo z nemške strani že zelo zgodaj ugodeno. Estonske snosne, ki se bore na vzhodni fronti, so se v boju zelo dobro izkazale. Poročilo oborožene sile je posebno poudarilo borbo estonskega bataljona 44 »Narwa« in še pred nekaj dnevi odlično zadiranje nekega drugega estonskega bataljona na severni fronti. Ce je sedaj dr. Mace kot zaključek tega razvoja, razglašil splošno mobilizacijo estonskega naroda, je to dojmljiv dokaz o volji estonskega naroda, braniti svojo domovino in svobojo na strani nemške vojske do skrajnosti.

noprski grenadirske polk, ki ga vodi Oberstleutnant Hilgendorff.

V pretekli noči so sovjetska letala napadla stanovanjske okraje finskega glavnega mesta.

V mostišču pri Nettunu je potekel dan mirno. Lestno topništvo se je z opaženim učinkom bojevalo proti zbiranjem sovražnih ladij pred mestu za izkrcanje. Pri napadu nemških bojnih letal proti mestu sovražnikovega izkrcanja pri Anzu v noči na 6. februar so bili težko poškodovani, en sovražni rušilec in dve prevozni ladji srednje velikosti.

Severozapadno od Cassina so Amerikanci ves dan nadaljevali s svojimi, po masiranim topniškim ognji podprtimi napadi. V srditih bojih od moža do moža so se ob težkih sovražnikovih zhubah izjavili vsi napadi. Na

ostali fronti je ob obojestranskem delovanju izvidniških in udarnih čet potekel dan mirno.

Nad zasedenimi zapadnimi ozemljii smo odstrelili včeraj 12 sovražnih letal.

Preko 50.000 Črnogorcev umorjenih

Belgrad, 8. februarja. Belgrajski časopis »Novo Vreme« objavlja senzacionalno poročilo svojega dopisnika, ki je pred kratkim prepotoval črnogorsko-bosansko obmejno ozemlje. V tem poročilu so izračunali, da so boljševiki med svojo strahovlado v Črni gori umorili približno 50.000 do 60.000 ljudi. Cela Črna gora šteje približno 400.000 prebivalcev, torej je padlo 12 do 15 odstotkov prebivalstva kot žrtev živinskega terorja sovjetskih funkcionarjev. Pri tem so iztrebili celo družine. Dopisnik pripoveduje v svojem poročilu med drugim tudi o umoru štirih častnikov in neke žene, ki so morali umrjeti v strašnih mukah. Nekega majorja po imenu Miro Dulovića, so boljševiki skalpirali, mu izbilz zobe, zlomili roke in noge, dokler ni podlegel strašnemu trpinčenju.

Resnični vzroki sprememb ustawe v Sovjetski zvezki

Zidovska zarota proti malim narodom

Časopisje v Angliji in Zedinjenih državah odobrava sleparijo

Berlin, 8. februarja. Britansko časopisje odobravajoče ploska spremembi ustawe v Sovjetski zvezki, katero je Molotov oznanil v višjem sovjetskem svetu. Zidovske časopisje vneto slavi ta najnovejši Stalinov bluf kot nek »ogromen napredok v demokratizaciji Sovjetske zvezze«, in se na vse načine trudi, da bi označilo ta hinaški manever Kremlja kot člen v verigi prejšnjih odredb, kakor razputna kominterne, ustanovitve svete sinoge, ustoličenja patriarha v Moskvi in zamene internacionalne himne z državno. Toda prav ta vnetost zidovskih listov v Angliji in Zedinjenih državah je sumljiva in se lahko jasno spozna, da gre tu za ogromno zaroto mednarodnega židovstva, ki skuša z tem zakriti resničen obraz boljševizma in dokazati nedolžnost tega morilskega sistema.

Cela armada agitatorjev in boljševiških hujščakov je na pohodu, da prenesajo to nad vse okorno židovsko prevaro v vse države in skušajo ne nazadnje z tem vplivati na države, ki vzdržujejo še normalne odnose do Sovjetske zvezze, v boljševiškem smislu.

Vez med sokrivelj

Zidovstvo je lepilo med Anglijo, Zedinjenimi državami in Sovjeti, je pisal te dni francoski list, ki dokazuje vlogo mednarodnega židovstva v vseh pojavih razkrjanja v nemirih in političnih težkočah sveta. To židovstvo govori tudi iz vseh angleških in severnoameriških časopisnih glasov, ki dajejo tako zvani ustavní reformi Sovjetske zvezze najvišje priznanje. Toda to niso samo listi, ki brez ozira na vsakokratno vlado po-

služajo samo namige židovskih režiserjev, marveč tudi vladl zvesti londonski »Times«, slavi spremembo ustawe Sovjetske zvezze, zagovarja, da je bila v Angliji sprejeta z posebno simpatijo, in je še celo ponosen na svojo ugotovitev, da se mora Sovjetska Rusija za to vzpodbudo »očividno zahvaliti gibčni strukturi britskega Commonwealth of Nations«. Reuter vidi v tem boljševiškem hujšavskem manevru »modernizacijo revolucionarne države« in imenuje ta novi trik Kremlja »višek Stalinnovega razvojnega programa«, v čemer namenoma pokaže na to, da je zadnja odredba »neposredna posledica razpusta kominterne in zopetnega priznanja pravoslavne cerkve. Ce je prejšnji poslanik Zedinjenih držav v Moskvi, Davis, hotel vidi v spremembi sovjetske ustawe znak za to, da ima Sovjetska Finsija namen razvijati svojo državo po demokratskih principih, si z tem prilašča židovsko-boljševiška gesla, ki so jih vprav zato iznashi, da bi zmedli in zamegili demokratske puhle glave. »Daily Express« je s pristno židovsko urnostjo pozdravil sovjetsko reformo kot »odstranitev boljševiškega strahu«.

Izdajstvo malih držav

Resnične namere, ki tičijo za tako zvano spremembo ustawe, pridejo na dan tam, kjer spravi angleško in amerikansko časopisje prenos zunanje politične samostojnosti 16 sovjetskih republik v zvezo z namerami, ki jih ima Moskva z ozirom na Evropo. Ce piše na primer »Yorkshire Post«: s tem da se

(Nadaljevanje na 2. strani)

Harry Hopkins: Rasputin Bele hiše v Washingtonu

„Jaz predstavljam možgane ameriškega predsednika“ - Načelniku garde za Rooseveltovo palačo hočejo sneti uzdo

Berlin, 8. februarja. Hopkins nima nič Grigorjevega demonstrata. Lahko bi čepel na vrtilu, pihal prah s spisov in zvečer držal svoji ženi volno za pletenje — je čemeren uradnik s poštevno dolgo ovratnico in z večnim pritiskom v okolju želodca. Hopkins bi bil vse svoje življenje ostal mal socialni uradnik v državi New Yorka, da ga ni izselila »prva lady«. Izhaja iz indijanskih okrajev kot sin sedlarja in poboznjaške metodistinje, ki ga je bila poslala v College in potociha nekaj solz ganotja na prečitano sveto pismo, ko je sprejel mesto pri socialnem skrbstvu, ki ga je nasvetoval profesor za praktično krščanstvo. Bila je to slabno plačana služba, toda mladi Hopkins ni imel zato nobenega drugega dela, kakor razbrati socialno bedo raz obrazov globoko nagubančenih ljudi iz New Yorka, ki so bili brez strehe.

Ko ga je Eleanor odkrila za »Brain Trust«, se niti trenutek ni obotviral, da bi zamenjal gloriolo svetnika za cilindrski klobuk. Rooseveltu se je dopadel računar brez iluzij, ki je bolehal za želodčni tvori in česar dovršili so bili gremki ko medicina. Dvignil je tega popolnoma neznanega človeka na sedež administratorja socialne zaščite in ga ob izbruhu vojne poslal kot trgovskega ministra v Pariz in London, kjer se je udejstvial s prvimi dobavami orožja. Roosevelt bi ga bil rad videl na kakšnem drugem eksponiranem položaju, in v Zedinjenih državah so takrat govorili, da ga je mazil celo za »prestolonaslednika«. Toda takrat se je Hopkins težko zatrumpil in za tem boleha še danes.

Več mesecev je ležal v pomorski bolnišnici v Washingtonu.

»Send for Harry«, je jadikoval Roosevelt v dnevnih viharnega nemškega pohoda v Franciji. Prišel je Hopkins in ostal. Vselli se je v tako zvane Lincolnove prostore v Beli hiši, prejemal dnevno ducat in več ljudi, se posvetoval z vojaki in parlamentarci in poročal zvečer svojemu »bossu« (gospodarju) hladno, stvarno — dovršen tip sive eminence, ali kakor so ga imenovali v krogih konservativnih demokratov: »Rasputin Bele hiše«. Rekli so, da ga amerikanski narod sovraži, ker je pri začetku vojne prerokoval, da jih bo veliko bolela glava, da pa bo tudi veliko aspirina. Seveda je opozicija zamenjala s pestjo: Roosevelt je kril vse, kar je storil Hopkins.

In storil je marsikaj. Od bivše Lincolnove spalnice je vodil centralni štab ameriškega oboroževanja in postal naglo politično najživahnejša figura Bele hiše, tako da so severnoameriški časopisi lahko dovitipkovali: »Ko se je Harry Hopkins zadnji teden ulegel v posteljo, so zlezli tja z njim mnogi: mnogi obrambni načrti, kajti oči, ušesa, nos in noge predsednika so se ulegle v posteljo. O samem sebi je trdil Hopkins o priliki nekega banketa v Londonu 1941. leta: »Prosim, ne smatrjate me samo za veleposlanika ali predsednikovega posebnega poverjenika. Moje miseline zveze in moji politični zaključki se krijejo natančno z onimi Roosevelt. Jaz predstavljam možgane ameriškega predsednika!«

Mnogo je malih prizorov, ki so značilni za intimnost razmerja med Rooseveltom in Hop-

kinsom. Med drugim trde, da je Eleanor »vabila na gostijo«, ko se je vdrugič oženil. Prva lady je imela velik interes, da se je Hopkins čim hitreje zopet oženil in tako prišel iz Bele hiše, kajti polagoma je postal njegov vpliv na predsednika tako velik, da se je delala pred svojimi priatelji »gorčeno in vznemirjeno, zaradi dejstva, da se je njen-soprog ostro oddalil od svoje prejšnje liberalne politike in da ni več voljan, slediti njenim progresivnim nazorom in pobudam, kakor je to storil nekoč.«

Eleanorina ljubosomnost je bila podzgana v odkrito sovražstvo, ko si je Hopkins pri nekem officialnem kosilu v Beli hiši upal, prevrnilti mizni red, ki ga je bila določila prva lady. Cesar niso zmogle ostre atake opozicije, je izvedla ženska zvijača: novopečeni zakonski mož je dobil svojo lastno gospodinjstvo. Sicer je še vedno kakor domač pri Rooseveltovih, toda ni prezreti, da so se odnošajo ohladili. Njegovi nasprotniki zahtevajo javno, da se mora »gardi palace« in v prvi vrsti Hopkinsonu sneti uzda, če hočejo Amerikanci dobiti vojno.

Dosedajo levičarsko smer New Dealu prisluhajo ravno tako na njegov rovaš, kakor demokratsko nadorganizacijo. In Roosevelt je vsekakor mož, ki spričo predstoječe volitve pusti svoje najbližje prijatelje — tudi Hopksina. Po volitvih potem zopet lahko prisluhka na zvonček in jeclja svoj klic na pomoč, ki je krožil po vseh šaljivih listih Zedinjenih držav: »Send for Harry.«

Bataljoni hrabrih srce

Spisal Friedrich Horstmann

Daleč je pot, ki vodi do front in vendar tako blizu, če hodita po njej ljubezen mater in hrepenezen žen, večer za večerom, po opravljenih dolžnostih dneva, ko gredo mili svojo posebno smer: do žarišč bitk na Vzhodu, proti jugu, proti goram Krasa in gozdovom na Balkanu, visoko tja gor do norveških fjordov in bregov Ledenega morja, do Atlantika in ven v širine Oceana.

Milijoni hodijo po široki cesti zvestobe, ki povede do vojakov. V tesnobnih nočeh smrti, če se tam preko upeljijo mesta, in so pod njihovimi razvalinami pokopane žene, otroci in starčki in se ob isti uri v bitkah in bojih brez presledka upirajo sinovi in moščini besnemu nasprotniku, si fronta in domovina še bolj iskreno kakor kdajkoli podajata roke.

Vidimo te ljudi v domovini. Bataljoni hrabrih srce v vseh delih naše velike nemške očetniane. Zuljave pesti primejo zjutraj le še trdiče za kladivo, če je bilo mesto v noči pod točo bomb vražjih terorističnih letalcev in so bile porušene hiše in ognjišča številnih ljudi. Zgubili so kos domovine, toda ne vero v bojnost...

Goverili smo s starim plavžarjem, ki stoji sedaj že mnogo let v peklenški vročini plavža in je videl teči mimo sebe že tekoče železo za tisoč in zopet tisoč topov. Ce bi bil mir, bi sedel on ob tej nedeljski uri tam zunaj ob robu mesta, kjer bi lahko v zdravem vzhodnem stanovanju preživil sončni večer življenja. Vseil se je vanj takrat, ko je prišel v Reich po 14 letih propaganda zopet v močno roko in ko so tudi v njegovih tvornicah zopet zakurili pri kotlih in se je zopet kadilo iz dimnikov. Kot simboli zmage so se jim prikazovali v tistih dneh zastave dima nad mestom, ki so sicer zatemnile sonce na obnobju, prizgale pa luč v njihovih srčih, da je sijalo bolj kot kdajkoli. Stanovanja bednih so izginila in preselili so se v tisto naselbino, ki danes deloma ne obstaja več, ker je sovražnikovo sovraščavo skušalo uničiti ravnovežne znake nemškega podviga. 10, 12 in 14 ur dela v vojni dan za dneviom, in nobena baza pritožbe še ni prišla čez njegova usta. Stoji tukaj v plavžu, kakor stoje njegovi trije sinovi tam zunaj na fronti, kot vojak dela, česar prsa ne krasil noben križ, česar zasluge pa bodo nekoč vpisane v veliko knjigo vojne, če bo končana zadnja bitka in se bo nemškemu narodu izročil v številkah, toda delovala bo naprej daleč preko dneva.

Zena, ki je žrtvovala domovini dva sina in katere tretji in zadnji sin stoji na Vzhodu, nosi Ehrenkreuz der deutschen Mutter (častni križ nemške matere). Mož in edina hčerka sta postala v eni noči žrtvi sovražnega napada. Sama je, in nihče kot njena lastna volja je ni pozvala, da ostane v tem mestu. Tam kjer je njen hčerketa nekoč oskrbovala stroj, sedi sedaj tudi ona, najstarejša v obratu in najneumornejša med marljivimi. Njena vera dvigne vse, če je nevarnost, da bi hrepenezen postalo nekoč premočno ali če hoče kakšna huda vest iz bojšči strelci srce kakšne tovarišice. Skrb in bol sta zarisle svoje črte v obraz te žene. Pod udarci neizprosne usode se je utrdila njena duša. Sedaj podari vso svojo ljubezen, ki je obdajala nekoč moža in otroke, edinemu najmlajšemu sinu in drugim ljudem, tovarišcam in vsem, ki jim je treba dobre besede ali vzglednega dejanja. Odlikovanje

Zidovska zarota proti malim narodom

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Sovjetska Rusija vsaj po obliku spreminja v nek Commonwealth po britskem vzoru in daje posameznim republikam dalekosežne formalne pravice in svobode, se trudi, odtegniti tla opoziciji proti včlenitvi baltskih držav v Sovjetsko zvezo in pripraviti po možnosti propagandistično in politično ožo zvezu drugih vzhodnoevropskih držav s Sovjetsko zvezo, govoriti te besede angleški zunanjini minister Eden sam, ki je pri »Yorkshire Post« s kapitalom posebno zainteresiran. Eden uporabljal torej z veliko pripravljenostjo most, ki ga je zgradil Stalin, da bo lahko upravičil pred angleškim ljudstvom izdajo vzhodnoevropskih držav boljševizmu in umik angleške vlade iz zadnjih garancijskih obljuh malim državam. Tako kot »Yorkshire Post« piše dalje tudi »Express«, da se je s spremembijo sovjetske ustave osabilo mnogo protidokazov proti sovjetskim zahtevam glede Baltika, »če bodo Baltske države lahko svobodno volile svojo lastno politično pot. List opozarja na to, da je Molotov v svojem govoru pred najvišjim sovjetskim opozoril izrecno na Litvansko, Letonsko, Estonisko, Moldavsko republiko in Karelijo.«

Mačka Izpuščena iz vreže

Tu se torej nedvoumno izraža, da ves Staljinov trik z dozadno spremembijo sovjetske ustave ni nič drugega kot nov korak k priključenju vzhodnoevropskih držav od Vzhodnega morja do Črnega morja in pa k splošni boljševizaciji Evrope. Da bi te načrte, ki jih ima Sovjetska Rusija pripravljene za primer zavezniške zmage v neki meri popularizirali, se je izvršil najnovejši zvijačni manever. Reuter to popolnoma nedvoumno pove, ko piše, da se lahko označi kot namen reforme želja, napraviti zopetno priključitev baltskih držav v Sovjetsko zvezo tem državam samim in svetu bolj sprejemljivo. Toda prav to ogorčenje Reuterjevega urada, ki zaključuje s stavkom, da lahko Moskva tak dočaka »odvorne nedvomno s prezidrom od sebe«, dokazuje, da so Reuterju takšna miselna sledstva precej blizu. Za »Star« pomeni navidezna spremembica ustave Sovjetske zveze rešitev težkega vprašanja. Staljin je s tem, tako piše ta angleški časopis, dal na vprašanje odgovor s katerim bi lahko pritridle Velika Britanija in Zedinjene države sovjetsko-ruskim načrtom o baltskih državah klub obljubi Britancev in Amerikanec, da bodo dali vsem majhnim narodom svobodo. Letonska, Estonška in Litva bodo, seveda s pogojem, da zmagajo zavezniški — preješe že enkrat pravico samouprave, vzpostavitev lastne vojske in navezati diplomatske odnose s tujimi silami. Jasneje ne more biti povedano, kako stališče mislita zavezni Anglia in Zedinjene države k triku Stalina in da bodo rade uporabile ponujeno geslo, da se bodo lahko umaknili iz garancijskih obljuh. »Times« vključi v ta premišljanja celo Finsko in meni, da »celo sedaj morda še ni prepozno za razvoj na Finskem, ki bi lahko vodil po vojni k pogodbi s Sovjetsko Rusijo, na podlagi ... merja obojestranskega spoštovanja.«

Trije cilji sleparskega manevra

Sedaj vidimo jasno: tri cilje zasleduje Kremlj s tem hinkavskim manevrom:

1. Pred demokratijami in svetom se hoče izkazati kot demokratska državna oblika in zakriti za tem brutalno boljševiško diktaturo in brezobzirni sistem izbriseljenja in izropanja. Poleg tega hoče izbrisati spomin na pokončanje poljskega in ukrajinskega prebivalstva, na pragon baltskih narodov in ustvariti videz nacionalne države;

2. naj se s prenosom zunanjopolitične samostojnosti na 16 sovjetskih republik pode-

Pri Apriliji ugonobljen sovražni polk

900 ujetnikov, številni pleni — Trda obramba na Vzhodu — Uspešni protisunki

Oberkommando der Wehrmacht je dne 6. februarja objavilo:

V prostoru pri Nikopolu so naše čete v raznih odsekih sunle naprej, razbile sovražne bojne skupine in vrgle sovražnika, odstreljiv 45 sovjetskih oklopnjakov, dalje nazaj. Na drugih mestih so ostali brezuspešni krajevni napadi boljševikov. Na ozemlju južno od Pripjetkih močvirjej je prišlo tudi včeraj do premenljivih bojev s prodriajočimi sovražnimi prednjimi četami. Lastni nasproti napadi so imeli dober uspeh.

Južno od Berezine in pri Vitensku so se z žilavem odporu naših čet z visokimi sovražnikovimi zgubami izjavili ponovni padorni poskusi boljševikov. Obrambenih napadov se je odlično udeležilo nemško zračno orodje in naše topništvo. Obrambna bitka v teh prostorih se nadaljuje. Severno od Nevelja, južno od Starje Ruse ter v prostoru med Ilmenskim jezerom in železnično Leningrad — Plesku smo zavrnili ponovne s pomočjo oklopnjakov izvršene napade Sovjetov deloma s protisunkom in v silnih bojih od moža do moža z visokimi sovražnikovimi zgubami. Pri ugonobitvi dveh sovjetskih bataljonov se je posebno odlikovala 13. stotnja 38. lovskega polka, ki jo vodi Oberleutnant Geihe.

V bojih med Ilmenskim jezerom in Leningradom se je odlično izkazala württemberško-badenska 215. pehotna divizija, ki jo vodi

Generalleutnant Frankowitz, s podrejenim 1. bataljonom 32. grenadirskega polka, ki ga vodi Major Schärschmidt.

V mostiču pri Nettunu je ob obojestranskem delovanju izvidniških in udarnih čet dan potekel mirno. Pri čiščenju kotline severno od Aprilije je bil ugonobljen nsk z oklopnjaki olačen sovražnikov pešpolk. Med 900 ujetniki se nahaja 19 častnikov. Uničen je bilo 11 oklopnjakov in dva oklopna avtomobila. Dva oklopnjaka in številna orožja pehotne smo uplenili nepoškodovane.

Na južni fronti je z močnim topništvom podprtji sovražnik tudi včeraj neprestano razkakoval gorovje pri Cassinu, da bi izsilil predor. Ponovno je vdrl severno od mesta, in zopet ga je takoj začeti protisunek naših hrabrih čet vrgel nazaj na njegove izhodne položaje.

Nemška bojna letala so se v pretekli noči z dobrim uspehom bojevala proti sovražnikovim razkladanjem v pristanišču v Nettunu. Pri odletu so opazovala eksplozije municijskih kladiv in požare.

Nad zasedenimi zapadnimi ozemljimi smo uničili včeraj enajst sovražnih letal. Sovražna vznemirjevalna letala so v pretekli noči odvrgla bombe v Poruhrju in v berlinskem prostoru.

Nemška letala so v pretekli noči napadla cilje v Jugovzhodni Angliji.

Ponosna država nemških vojnih ujetnikov

Vtisi amerikanskega vojaškega duhovnika — „Slepé udani Führerju“

Vigo, 8. februarja. Nek ameriški vojaški duhovnik opisuje v časopisu »Lifes« vtisi, ki so ga napravili naši nemški vojni ujetniki. Zlasti je poudarjal, da ti nemški vojaki fanatično verujejo v Führerja.

»Ti Nemci so, tako pravi poročilo med drugim dajje, izredno krepki. Ceprav prevozne ladje za vojne ujetnike niso nobeni lukuzni parniki in železnični vlaki nobeni salonski vozovi, korakajo ti nemški vojni ujetniki, ko so že več mesecov potovali, že mnoge milje do svojega taborišča, vedno v enakem koraku in pogosto počed med maršem. Ponosni so in samezavestni, zelo natancno poznajo program nacionalsocialistične stranke, se spoznajo glede povojskih ciljev, poznajo versko pogodbo ter njene usodne posledice, vedo o zgubi nemških kolonij in izdajstvu po Willsonovih 14 točkah. Prav dobro vedo, zakaj se bojujejo za Nemčijo, dočim se ameriški vojaki prav nič ne zavedajo, zakaj se bojujejo. Nemški vojaki

setori sovjetski vpliv na mednarodnem področju,

3. naj pride z to odredbo v pogon agitacijskih strojov največjega obsega, v tem ko bi se sedaj razlike po vsaki posamezni državi, ki bi imela s Sovjetsko zvezo diplomatske odnose brez števila sovjetskih poslanštev, zastopavši v generalnih konzulatov, ki naj bi razširili agitacijsko bazo za širjenje boljševizma. Agitacijske centrale, ki ne že nahajajo v inozemstvu se lahko sedaj v poljubnem številu pomnože, vse države, predvsem nevtralne, ki vzdružujejo še normalne odnose z Sovjetsko zvezo, se bodo zelo kmalu znašle pred množstveno ponudbo tako zvanih sovjetskih diplomatom, ali jasneje povedano, sovjetskih agentov. Te države bodo v kratkem občalovale, da so poslagale toliko važnosti na dobre odnoshaje z sovjetsko centralo v Moskvi.

so tudi dobro podkovani v geografiji in so si na jasnom o tem, da je v Zedinjenih državah velik del prebivalstva nemškega preklic, prepričani so, da so Sovjeti barbarji. Če jim kdo reče, da bo Nemčija zgubila vojno, se samo smejejo in v zboru trde, da je vse to abotna agitacija.

»Vsi ti vojaki, tako zaključuje poročilo vojaškega duhovnika, »čisto vseeno, v kakšnem činovnem redu, so fanatični naciji in slepo vdani Führerju.«

Bataljoni hrabrih srce

(Nadaljevanje s 1. strani.)

roda. Iz dimnikov se kadi, in kolesa pojejo svojo sumčedo pesem o delu. Žilave pesti delavcev dovrše tvorbo, ki je bila namenjana v pisarnah inženirjev za konstrukcije in ki gre v tisočih in tisočih podrobnostih skozi veliko marljivih rok. Ce brne oddelki našega zračnega orožja preko nas, da zaščitijo našo domovino, slišimo v tem tudi železno pasem dela; samo malo tistih, ki grade okopnake in vrtole granate, ki v ladjelečnicah dvigajo kladiva ali kopljajo premog v premočnikih, ki obdelujejo polja in urejajo promet železnic, nosi zak zunanji znak, znak svoje neprestane in samo ob sebi razumljive pripravljenosti do službe. Ne dovrše nobenih izvanzemnih dejanj, ampak store svojo dolžnost in često več kot to.

Kajti edina ta je zakon vojne.

Kaj pravi sovražnik?

»Grenko prebujenje osvobojenih.« V »Daily Mail« piše Clifford, da bi bil nesmisel, če bi trdili, da je bila zavezniška uprava v Južni Italiji kak uspeh. Prvi poizkus zaveznikov v področju tako zvanega evropskega osvobojenja je dovedel h gremkemu prebujenju »osvobojenih«.

dal pozvati komisar in me vprašal, kaj se je zvečer zgodilo. Popisala sem mu stvar tako, kaj se je bila vršila. Nato so privedli Njegoša. Videla sem, da so ga bili tepli, in sem stopila korač k njemu. Pljunil je za meno in mi pokazal lobe.

»Ali vgrajais pri tem, da si že bil skupaj s to sodružico?« ga je vprašal zdaj komisar. Njegoš se je posmeševal: »Ne samo enkrat.«

Videla sem, da me je hotel žaliti in da si je pri tem kopal svoj lastni grob. »Njegoš, sem mu rekla, »ostani pri resnic! Bilo je tisti večer, ko sva pila sladko dalmatinsko vino in sva bila oba razposajena, pa si me poljubil.«

Zopet se je zasmjal: »Storil sem s teboj, kar je storil tvoj oče s two materjo in to ne samo enkrat. Tu sem udarila z nogo ob tla in rekla: »To se ti je pač moralno sanjati.«

»Komisar je vstal od mize. »Odvedite ga,« je rekel, »ta je zrel.« In obrnjen k meni je nadaljeval: »Gotovo je to storil, ker sta bila pilci.«

»Pustite ga meni, sem odgovorila, »ja ga bom že zopat spamerovala.« Tega ne spamerjuje nihče, je odgovoril komisar. »Dobil je udarec od ženske roke. Njegov rednik je bil mož iz župe in ga je bil učil, da spodruži žene manj kot lastnega konja. Mar ne veš, da velja tam kot zasramovanje, če kdo reče možu, da je zaljubljen in na takega si ti natele.«

»Morala sem se ga ubraniti, sem odgovorila. »Je že dobro,« je končal, »pojdži zdaj. Nikoli več ga ne boš videla.«

Zvečer sem šla doči Uni, daleč pred mestom in gledala srebrnivo polje. Oblaki so viseli nad njim kot mlada jagnjetja. Po jasnih so řitrali brinovke. Misliša sem na Njegoša, ki je bil dosanjal svoje male življenjske sanje v svetli, rahli zemlji pokopališča, in čudno mi je bilo pri sreči.

»Ko sem bila še malhna deklica in parla očimova koze, sem ob takih večernih ležali v kratkem vresju, si z obema rokama podpirala glavo in dolge kete so mi ležale čez prsa. Tu so bili oblaki težke ladje, ki so

ZRCALO ČASA

Poštni promet z Argentinijo je zaprt. Poštni pošiljki tja poštni uradi ne sprejemajo več, one ki so spotoma, se vrnejo odpošiljalcu.

Pri zastrahovalnem napadu ameriških bombnikov na neko italijansko mesto je bil zadržen nek vlek v polno; ta je prevajač angleške in ameriške vojne ujetnike. Po doseganjih poročilih je bilo pri tem ubitih 500 ujetnikov.

Potek operacij v Južni Italiji označuje londonski »Times« kot izredno počasen, češ da skoraj ni pričakovati, da bi britansko-severnoameriško prodiranje moglo sedaj zavzeti hitrejši tempo. Kar se tiče mostiča Anzio-Nettuno pa ni verjetno, da bi se izkrcane čete mogle kmalu prebiti do glavnih bojnih sil v Južni Italiji.

»V angleških rudnikih so razmere naravnost katastrofne, kakor tudi v revnih četrtih angleških vele mest. To ugotavlja londonski »Times« v zvezli z nastopom dela od strani izzrebanh.«

Oskrba s premogom povzroča angleški severnoameriški vladni slej kot prej največja težave. Kakor poroča severnoameriški strokovni časopis »Journal of Commerce«, morajo v Angliji in USA s premogom čim najbolj štediti, ker so izkopali znatno manj, kakor znaša potreba za leto 1944.

Po Angliji, ki ji že trda prede glede oskrbe, pokupuje severnoameriški vojaki vse, kar poroča severnoameriški vojaki s spoduje s svojo plačo v angleških hotelih, restavracijah in zabavnih lokalih.

Britanski vojni dopisniki v Italiji govore z vsem spoštovanjem o trdoti nemškega odpora, javila pa nekem londonskem lastnem poročilu »Nya Dagblad«. En sam nemški bataljon je n. pr. v enem dnevu izvedel pet protinapadov.

V nezasedenem delu province Kwangtung je umrl za laktoto, po nekem poročilu iz Cungkinga, v zadnjem letu čez en milijon ljudi, kot poroča tajnik podpornega komiteja Zedinjenih držav za Kwangtung po odglednem potovanju skozi prizadete pokrajine.

V krogih japonske monarice so ugotovili, da stoji izguba letal med Japonci in sovražnikom 8:16, oziroma da pride na eno odstreljeno japonsko letalo 14 sovražnih strojev.

Vprašanje o nadzorovanju gibalske morske ožine se je pojavilo sedaj med Angliji in Severnoamerikanami, poročajo portugalski trgovci, ki so se pravkar vrnili s potovanja skozi Sredozemsko morje. Anglija se je pomaknila tudi z vojnimi skozi Sredozemsko morje na drugo mesto.

Casopis Zedinjenih držav »America Mercury« je razdržal favorje venec generala MacArthurja z izjavo, da je dosegel doživel same poraze. Edino slavno dejanje je izvršil v letu 1942, kot predstojnik generalnega štaba, ko je dal razgnati s svojimi četami veterane iz svetovne vojne, ki so se udeležili stradalnega pohoda na Washington.

Argentinska vlada je prekinila diplomatske odnose z Vichyjsko Francijo, Boagrijo, Romunijo in Madžarsko, kot so v Argentini uradno objavili.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heijnen. — Handschriftenleiter: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

priprufe iz raznih tujih dežel, eni od Turkov, drugi od Nemcev, tretji iz Italije in četrti iz dajne Rusije. In jaz sem bila kakor doma sredi vseh teh.

In zdaj sem ležala ob mali rečici, iz katere rahlega žuborenja nisem razumela nobenega zloga, in gledala brinovke na jesenih in oblakih na neb. Toda to niso bili moji jeseni in tudi ne

Briten in Saudi-Arabien ausgeschaltet

rd. Lissabon, 8. Februar. In seiner Eigenschaft als Präsident der Petroleum-Reserve-Korporation teilte der USA-Innenminister Ickes mit, die nordamerikanische Regierung werde eine Ölleitung vom Persischen Golf zur Ostküste des Mittelmeeres bauen, die die Ölversorgung Saudi-Arabiens erschließen und dem amerikanischen Verbrauch zuführen soll. Die USA haben demnach durch Verlockung, Druck und entsprechende geldliche Angebote die Briten in diesem wichtigen Vorhaben aus dem Felde geschlagen. Für den nordamerikanischen Wirtschaftsperialismus wie auch für die Weltherrschaftspläne Roosevelts bedeutet der Abschluß dieses Abkommens einen weiteren Schritt auf dem Wege zur Verwirklichung der britischen Ausschaltung.

Daß die USA entschlossen sind, die zurückerobernde Stellung nicht mehr aufzugeben, läßt sich aus der Formulierung schließen, die USA-Regierung könne für eine Zeit von 50 Jahren jede Menge an Öl übernehmen und notfalls das gesamte von den beauftragten Gesellschaften produzierte Rohöl ankaufen. Die deutliche Spitze gegen England wird in der Schadenfreude sichtbar, mit der betont wird, Nordamerika könne auf diese Weise das benötigte Öl um 25 v. H. unter dem Marktpreise des Oles im Persischen Golf erwerben.

Interessant ist noch, daß Ickes es für notwendig erachtete, bei dieser Gelegenheit auf die in letzter Zeit öfter wiederholte Behauptung zurückzukommen, wonach die Ölreserven der USA selbst im Schwinden begriffen seien. Ickes bestätigt diese Version, wenn er erklärt, er hoffe, daß die Ausbeutung der Ölversorgung in Saudi-Arabien und Kuwait die schwindenden Reserven der USA ersetzten könnten.

Zwangsinflation in Tschungking

wg. Lissabon, 8. Februar. (Eigenbericht.) Unter dem Druck der USA hat Tschiangkaischek der Inflation in Tschungking einen weiteren gefährlichen Auftrieb gegeben, der sich vor allem auf die Vereinigung der Tschungking-Bevölkerung auswirken muß. Wie die USA-Zeitschrift „Time“ mitteilt, ist der offizielle Wechselkurs des Tschungking-Dollars, der bisher zum amerikanischen Dollar 20:1 stand, auf 40:1 festgelegt worden. Damit ist die Tschungking-chinesische Währung von einem Tag zum anderen auf 50 Prozent zurückgesetzt worden. Die inflationistische Entwicklung erhält damit einen neuen gewaltigen Stoß. Die „Time“ gesteht ganz offen ein, daß Washington bereits seit langem auf die Entwertung des Tschungkingdollars hinarbeitete. Der neue Kurs setzte die Ausgaben der USA für den Ankauf chinesischer Waren und für die Entlohnung der für die amerikanische Wehrmacht in China tätigen Tschungking-Chinesen, wie „Time“ hervorhebt, um die Hälfte herab und ermöglicht sehr weitgehende Einsparungen. Der Kritik des amerikanischen Parlaments an den allzu hohen Ausgaben der Armee in China wurde damit, so meint die USA-Zeitschrift, von vornherein die Spitze abgebrochen. Das bedeutet also, daß Washington, um sich innerpolitische Debatten zu sparen, seine Verbündeten nun in eine Zwangsinflation hineintrückt.

Die Hungerkatastrophe in Kwantung

Gef., 6. Februar. „Keine Worte können in angemessener Weise die entsetzlichen Zustände im Ost- und Mittelkwantung schildern, wo im vergangenen Jahr eine Million Menschen an Hunger starben und sich im Frühjahr und Sommer dieses Jahres eine große Anzahl weiterer Chinesen dem gleichen Schicksal gegenübersehen“, erklärte der Tschungking-Korrespondent im „Manchester Guardian“. Er sei in diesen Tagen nach einer Rundreise durch die Elendsgebiete wieder in Tschungking eingetroffen. Bisher sei über die furchtbaren Leiden der Bevölkerung in Kwantung so gut wie nichts bekannt geworden. In mehreren Bezirken Kwantungs sei etwa die Hälfte der Bevölkerung der Hungersnot zum Opfer gefallen.

Dr. F. J. Lukas bei HOMER STICKOM.

Deutsch methodisch und praktisch

248. STUNDE.

Pflegt die Zähne!

Die Wichtigkeit guter Zähne wird von vielen Menschen leider erst dann erkannt, wenn sich die Erkrankung derselben in der unangenehmsten Weise bemerkbar macht. Die Zähne sind nicht nur beim Sprechen, sondern auch bei der Ernährung von der größten Wichtigkeit. Gut gekaut, ist halb verdaut.

Die Zähne leiden am meisten durch die Zahnhäule, welche durch die zwischen den Zähnen und in den Vertiefungen der Backenzähne zurückbleibenden Speisereste entsteht. Anfangs zeigt sich an dem Zahn ein graues Flecken, das gewöhnlich nicht beachtet wird, da die auf diese Weise beginnende Erkrankung des Zahns noch keine Schmerzen verursacht; diese stellen sich erst dann ein, wenn das Übel weiter vorgeschritten ist. Es gibt viele Menschen, die sich auch jetzt noch nicht entschließen können, den kranken Zahn durch einen Zahnarzt plombieren zu lassen.

Will man die Zähne lange gesund erhalten, so ist eine peinliche Sauberkeit unerlässlich. Diese Pflege muß schon in der frühesten Jugend beginnen. Nichts nutzt den Zähnen mehr als fleißiges Bürsten; dies gilt für jedes Lebensalter. Die Zähne müssen am Morgen, ferner nach jeder Mahlzeit, besonders nach dem Mittag- und Abendessen, also auch vor dem Schlafengehen auf das sorgfältige mit Zahnpasta oder Zahnpulver gereinigt werden.

Wie der Genuss sehr heißer und sehr kalter Speisen und Getränke schon dem Magen äußerst nachteilig ist, so schadet er auch den Zähnen in hohem Grade; denn durch den Temperaturwechsel wird das feste Email des Zahns rasiert, die Zahnhäule beginnt. Vermiede es ferner, mit spitzen Gegenständen, mit Nadeln, Messern und Gebeinen in den Zähnen zu stoßen! Die Intensität des Email des Zahns be-

Eine neue amerikanische „Mörder-Gesellschaft“

Deutsches und amerikanisches Soldatentum in Eingeständnissen aus USA

wg. Lissabon, 8. Februar. (Eigenbericht.) Die berüchtigte „Mörder-Incorporated“, von der die deutsche Öffentlichkeit kürzlich durch die Gefangenennahme eines amerikanischen Terrorfliegers erfuhrt, macht in den Vereinigten Staaten weiter Schule. Die USA-Wochenzeitschrift „Time“ verkündet stolz, daß sich in der „berühmten dritten USA-Division“ eine besondere Gruppe von „Killern“, von Totschlägern, zusammengeschlossen habe, die sich offiziell die „Sauerkratfresser-Totschläger-Liga“ nenne und deren Mitglieder, um aufgenommen zu werden, mindestens einen Deutschen „totgeschlagen“ haben müssen. Wenn sie den Nachweis erbringen können, fünf Deutsche getötet zu haben, erhalten die Mitglieder dieser Mördervereinigung eine besondere Auszeichnung und dürfen sich einen Keil auf den Armel nähen. „Time“ bringt es sogar fertig, ganz offen einzugeben, daß der amerikanische Soldat Donald Gunter zwei deutsche Gefangene mit seinem Bajonet „gekitzelt“ habe, wobei er zur Unterstreichung dieser Grausamkeit noch hinzufügte: „Ihr seid für mich nichts als ein paar Sauerkratfresser“, womit er ankündigen wollte, daß die Mißhandlung deutscher Gefangener nach amerikanischen Begriffen weiter kein Vergehen darstellt.

Dieser Enthüllung eines Geisteszustandes, der von „Time“ keinesfalls kritisiert, sondern allem Anschein nach als lobenswert beurteilt wird, steht das Verhalten deutscher Soldaten verwundeten oder gefangenen Feinden gegenüber. Höchst aufschlußreich ist in dieser Beziehung ein Bericht des amerikanischen Kriegskorrespondenten Homer Bigard in der „New York Herald Tribune“. Bigard schildert die Erlebnisse eines amerikanischen Leutnants Lindsey, der sich zusammen mit zehn anderen verwundeten Amerikanern in einem Granattrichter am Volturno geflüchtet hatte und dort von einem deutschen Feldwebel und zwei Mann überrascht wurde. Der deutsche Feldwebel und seine beiden Männer hätten es in der Hand

gehabt, mit den verwundeten Amerikanern — so gibt der amerikanische Offizier selbst zu — nach ihrem Belieben zu verfahren. Die Deutschen sahen aber auf die Bitte und aus Rücksicht auf die Verwundung der Amerikaner sogar von einer Gefangenennahme ab, um nicht den Zustand der Verletzten zu verschlimmern. Als der amerikanische Offizier dann versuchte, den deutschen Feldwebel, der fließend englisch sprach, zum Überlaufen zu bewegen, habe er nur eine ruhige und selbstverständliche Ablehnung erfahren und der Deutsche hätte ihm klar gemacht, daß er, der USA-Offizier, wohl über die Einstellung und das Verantwortungsbewußtsein eines deutschen Soldaten nicht ganz im Bilde sei. Da ein sehr starkes Sperrfeuer zwischen den Deutschen und dem Granattrichter gelegen habe, hätten sich die Deutschen längere Zeit zusammen mit den verwundeten Amerikanern im Trichter aufgehalten. Von der militärischen wie menschlichen Haltung des deutschen Feldwebels und seiner Männer im höchsten Grade beeindruckt, erklärte Lieutenant Lindsey dem amerikanischen Kriegsberichter, daß der deutsche Feldwebel ihm als der „fabelhafteste Kerl“ erschienen sei, dem er je in seinem Leben begegnete.

Es ist gut, dieses Eingeständnis eines ehrlichen und nicht durch eine wüste Deutschenhetze verbündeten amerikanischen Offiziers über das Wesen und den Geist des deutschen Soldaten dem USA-Verbrecherkrieg gegenüberzustellen, das sich in Mördergesellschaften und Sauerkratfresser-Totschläger-Ligen zusammensetzt, um unter dem Jubel einer entarteten Feindpresse den Mord zu propagieren. Nichts kann den Unterschied zwischen anständigen deutschen Soldaten und einer Gesinnung, wie sie in Mördergesellschaften und Sauerkratfresser-Totschläger-Ligen besteht, besser zum Ausdruck bringen als eine Gegenüberstellung dieser so verschiedenartigen amerikanischen Eingeständnisse.

Schweden soll Juden-Universität finanzieren

Oberrabbiner, Bischöfe und Prinz fordern Spenden für jüdische Wissenschaft

hw. Stockholm, 8. Februar. Die Juden betrachten Schweden, nachdem hier Tausende von Emigranten Zuflucht gefunden haben, offenbar in immer höherer Masse als ein geeignetes Objekt nicht nur für ihre Agitation, sondern auch für andere spekulativen Zwecke.

Nicht genug damit, daß sie die Außen- und Kulturpolitik dieses Landes immer nachhaltiger zu beeinflussen streben (natürlich im Sinne der pluto-kratischen und bolschewistischen Freunde), nicht genug damit, daß sie auf allen Gebieten gegen Deutschland hetzen, sie versuchen auch beträchtliche materielle Mittel für ihre Zwecke aus dem neutralen Lande herauszuholen. Ständig sind zahlreiche Sammlungen, Hilfsversorgungsanstalten usw. im Gange: von Kleidersammlungen für Flüchtlinge bis zu projüdischen Wohltätigkeitsvorstellungen, bei denen sich das Materielle mit agitatorischen Motiven verbindet.

Soeben erging ein neuer Appell an das schwedische Volk, Mittel für die heimatlose jüdische Wissenschaft zu stiften, insbesondere für die hebräische Universität in Jerusalem. Ausgerechnet die Juden, die in der ganzen Welt Presse, Theater und Universität zu beherrschen verstehen und die über die gewaltigsten Finanzkräfte aller Zeiten verfügen, möchten dem schwedischen Volk weismachen, daß nur mit dieser Gabe des schwedischen Arbeiters oder Bürgers jene ewigen Werte gerettet werden könnten, als deren Verwalter sich die Juden aufspielen.

Der Oberrabbiner von Schweden, Marcus Ehrenpreis, hat einen Aufruf zugunsten der „jüdischen

Wissenschaft“ an das schwedische Volk gerichtet, der von Rabbinern und Bischöfen sowie den Vorkämpfern einer angelsächsisch-sowjetischen Orientierung unterzeichnet wurde, ferner aber auch von dem Prinzen Eugen.

Die Erklärung dafür, daß die Juden für ihre eigenen, sogenannten kulturellen Zwecke angeblich kein Geld haben und hierfür bei anderen Völkern Betteln gehen, liegt vermutlich darin, daß sie die ungeheuren Mittel der eigenen Finanz ganz für ihre Kriegsführung gegen Europa, für die Unterstützung aller destruktiven und besonders der bolschewistischen Umtriebe benötigen. Infolgedessen sollen die Schweden, während man in der schwedischen Presse oft genug Klagen über die Notlage des schwedischen Akademikertums oder andere Kreise des schwedischen Volkes lesen kann, von sich aus die jüdische Universität in Palästina mit finanzieren.

Das ist wirklich ein Musterstück für die Art des jüdischen Vorgehens in aller Welt. Natürlich soll das Urteil darüber vollauf dem schwedischen Volk überlassen bleiben. Aber es gibt schon jetzt wachsende Anzeichen in Schweden dafür, daß gerade die allzu große Anmaßung und Ungeniertheit der Juden, weit mehr als irgendeine Aufklärung dies bewirken könnte, antijüdische Stimmungen und Tendenzen selbst in diesem Lande fördern.

Glückwünsche des Führers

Führerhauptquartier, 8. Februar. Der Führer hat dem Kaiser von Mandschukuo zu seinem Geburtstag am 6. Februar mit einem in herzlichen Worten gehaltenen Telegramm seine Glückwünsche übermittelt.

Todesstrafe für Volksverräter

Berlin, 8. Februar. Der Volksgerichtshof hat den 45 Jahre alten Leo Stätz aus Birresburg zum Tode verurteilt.

Stätz suchte als Leiter einer Mineralwasserfabrik die Kantine einer Wehrmacht-Kaserne auf und versuchte sich mit zersetzenden Gesprächen an Soldaten heranzumachen. Zwei mit hohen Orden ausgezeichnete Feldwebel, von denen einer schwer verwundet war, beschimpfte er in unflätiger Weise wegen ihres tapferen Fronteinsatzes. Die beleidigten Soldaten blieben dem Volksverräter die Antwort nicht schuldig. Die sofort erstattete Anzeige führte innerhalb weniger Wochen zur Verurteilung durch den Volksgerichtshof. Das Urteil ist inzwischen vollstreckt worden.

Nationale Solidarität Bulgariens erwiesen

Sofia, 8. Februar. Die Hilfeleistung der Provinz nach dem Terrorangriff auf Sofia ist der beste Beweis für die nationale Solidarität Bulgariens, schreibt „Sora“. Hunderte von kleinen Beamten haben vorbildlich ihre Pflicht erfüllt und Tausende von Einwohnern aus den verschiedenen Städten des Landes stehen nach besten Kräften den aus Sofia Evakuierten bei. Ganz besonders hat sich die Jugend bewährt, die organisiert in der Brannik ständig im Einsatz war. Heute gibt es — so schreibt das Blatt — für die bulgarische Jugend nur zwei Wege, auf denen sie am Leben des bulgarischen Volkes teilnehmen kann — die Kaserne und die Branik-Organisation. Das bulgarische Volk hat in schwerer Stunde gezeigt, daß es eine nationale Gemeinschaft ist. Das ist nicht nur ein Zeichen des Nationalbewußtseins und des Kampfgeistes. Wie der Genuss sehr heißer und sehr kalter Speisen und Getränke schon dem Magen äußerst nachteilig ist, so schadet er auch den Zähnen in hohem Grade; denn durch den Temperaturwechsel wird das feste Email des Zahns rasiert, die Zahnhäule beginnt. Vermiede es ferner, mit spitzen Gegenständen, mit Nadeln, Messern und Gebeinen in den Zähnen zu stoßen! Die Intensität des Email des Zahns be-

Eine unvorsichtige Enthüllung

tu. Helsinki, 8. Februar. (Eigenbericht.) Das „Krasawa Sweda“, der Zeitung für die Sowjetarmee, ist ein peinliches Mißgeschick passiert. Sie hat vorzeitig ausgeplaudert, was es mit der angeblichen Reorganisation der außenpolitischen Vertretungen der Sowjetunion auf sich hat. Die Einführung besonderer Auslandsvertretungen der einzelnen Sowjetrepubliken habe eine große Bedeutung, schreibt das Blatt, denn das Zeitalter, dem Europa entgegenstehe, werde ein sowjetisches sein. Eine deutlichere Bestätigung der imperialistischen Hintergründe der neuen „Reform“ kann es nicht geben. Dieses Eingeständnis ist zugleich eine weitere Bestätigung dafür, daß die Anglo-Amerikaner vor den Wünschen ihrer bolschewistischen Verbündeten restlos kapituliert haben.

In Finnland hat man die Gefahr, die insbesondere den kleinen Völkern Europas von Bolschewismus her droht, längst erkannt. „Rote Macht, Gewalt und völlige Mechanisierung des Lebens, das sind die Grundsätze, nach denen die Bolschewisten Europa regieren wollen“, schreibt z. B. die Zeitung „Karjala“. Mit diesen Mitteln kann Europa nicht gebaut werden, wenn die Anglo-Amerikaner ihren bolschewistischen Freunden freie Hand für die Durchführung ihres Terrorregimes in Europa geben. So legen sie damit nur den Keim zu neuen schrecklichen Kriegen. Die kleinen Nationen sind gewillt, ihre Lebensrechte bis zum letzten zu verteidigen, und sie haben sich daher an die Seite Deutschlands gestellt, das allein imstande ist, die dunklen Pläne des Kremls zu zerstören.

„Abwehr hatte alle Hände voll zu tun“

Gef., 8. Februar. In weit größerem Umfang als bisher üblich berichtet die Londoner Presse in Wort und Bild über die Auswirkungen des deutschen Luftangriffes auf London in der Nacht vom Samstag zum Sonntag. Es wird festgestellt, daß Brandbomben, mittlere und schwere Bomben im Stadtgebiet von Groß-London gefallen waren und ihre Ziele getroffen hätten. Sämtliche Londoner Blätter berichten, daß die Londoner Abwehr „häufiger und länger“ als je zuvor gewesen sei. Die Bedienungsmannschaften hätten alle Hände voll zu tun gehabt.

„Daily Mail“ leitete ihren Bericht mit den Worten ein: „Die Blitztage von 1940 kommen für die Verteidigung Londons wieder“ und meldet dann weiter, daß Brandbomben in ganzen Bündeln fielen, daß Leuchtstäbe den Himmel erhellt und Sprengbomben in Massen niedergehauen. An der Südostküste Englands hätte die Bevölkerung vier Stunden lang im Keller zu bringen müssen und kaum sei die Entwarnung erfolgt, da hätte schwere Küstenartillerie der Deutschen das Feuer eröffnet, und man habe erneut in Deckung gehen müssen.

Die Ausbreitung der Juden in Nordafrika

Bern, 8. Februar. Das Schweizer Wochenblatt „La Jeune Suisse“ befaßt sich in einem ausführlichen Artikel mit der Judenpolitik de Gaulles, die über den afrikanischen Rahmen hinaus allgemeine Beachtung verdiente. Das Blatt stellt fest, daß die Gesamtzahl der Juden in Frankreich-Nordafrika etwa 350.000 beträge, was einem Bevölkerungsanteil von zwei Prozent entspricht. Vorwiegend wären diese Juden im Handel, im Geldgeschäft und in den freien Berufen tätig. Da sie fest den ganzen Handel beherrschen, gelten sie als Ausbeuter der Landbevölkerung. Die großen Versorgungsschwierigkeiten, unter denen Nordafrika noch leidet, kämen nicht zuletzt auf das Konto der jüdischen Treibereien, die die Bevölkerung ausbeuten. Die Schweizer Zeitschrift erörtert dann die Frage, ob die Juden an der Vorbereitung der amerikanischen Landung in Nordafrika beteiligt gewesen sind, und beantwortet diese Frage mit einem glatten Ja.

Kein Abweichen von der Neutralität

rd. Berlin, 8. Februar. (Eigenbericht.) Stolz und Ritterlichkeit, die beiden traditionellen Tugenden Spaniens, das Erbe aus der großen Epoche spanischer Macht, wurden von den Anglo-Amerikanern angegriffen, als diese es für möglich hielten, durch grobe Drohungen und tölpelhafte Sperrmaßnahmen die Unterwerfung der spanischen staatlichen Selbständigkeit unter den Willen der Antizachsenmächte zu erreichen. Eine unverständliche Verkennung des nationalen Charakters der Spanier muß die englische Presse bestimmt haben, als sie zu ihren verlogenen, ehrenrührigen Agitationsmanövern gegen die Politik Madrids ausholte. Das neuerwachte Souveränitätsgefühl, das die Taten Francos und seiner Mitverantwortlichen beseelt, soll offenbar durch eine Aktion brutaler Gewalt wieder ausgelöscht werden.

Die Spanier haben zu allen Zeiten Unterjochungsversuche mit der gleichen Leidenschaft beantwortet. Deshalb brauchen die Engländer des zweiten Weltkrieges nicht erstaunt zu sein, wenn ihnen die Antwort gegeben wird, die sie verdienen: Verachtung und Zurückweisung. Die spanischen Zeitungen stellen übereinstimmend fest, daß die britisch-amerikanischen Pressionen eine Verletzung der Ehre des Landes darstellen und daß Verstöße gegen die Neutralität nicht von Spanien, sondern vielmehr von England und Amerika begangen worden sind. Es wird betont, daß Spanien noch niemals vor Drohungen gebangt hat und sich auch nicht beugen wird.

Die eindeutige Reaktion auf die englisch-amerikanischen Körderungs- und Erdrosselungsversuche konnte von politischen Beobachtern, die den Geist der spanischen Revolution unter Franco auch nur annähernd verstanden hatten, nicht anders erwartet werden. Die Zurückweisung der englischen und amerikanischen Forderungen, die auf eine Verleugnung der außenpolitischen Selbständigkeit hinausgeliefert wären, die Festigkeit gegenüber dem Druck, der eine Aufgabe der Neutralität erzwingen wollte, haben die spanische Stellung innerhalb der europäischen Gemeinschaft sichtlich verstärkt und die Sympathien vermehrt, die ihm von allen bewaffneten Europäern entgegengebracht werden.

1. Wichtigkeit, die — važnost, pomembnost Merke: Alle Wörter, die auf -keit enden, sind weiblich! — Pomni: vse besede, ki se končajo na -keit, so ženskega spola!
2. sich bemerkbar machen — pozornost zbutiti
3. kauen — žvečiti
4. verdauen — prebaviti, prebavljati
5. Zahnhäule, die — zobjna gniloba
6. Backenzahn, der — kočnik
7. entstehen (entstand, ist entstanden) — nastati, postati
8. beachten — uvažeati, meniti se za kaj
9. Schmerzen verursachen — povzročiti boljedine
10. sich einstellen — priti, začeti
11. Übel, das — zlo
12. vorgeschriften — napredovalo
13. sich entschließen (ich entschloß mich, ich habe mich entschlossen) — odločiti se, skleniti
14. peinliche Sauberkeit ist unerlässlich — skrbna snažnost je neizogibno potreb

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 38

To gre vse drugo v drugo, to je vse v zvez med seboj. Eno se ne da razmeti brez drugega. Stvar je v tem: napravljen je bil puč, in ta prevar je nastal v ozadju zunanjopolitične opozicije proti zunanjopolitičnim odločbam Cvetkovićeve vlade odnosno po zunanjopolitičnih odločbah, ki jih je povzročil kraljev namestnik. Trdili so potem, da je ta pojavitja se zunanjopolitična opozicija le spremna prikazati in da so bistvo notranjopolitična vprašanja. Ves razvoj tega problema in kar tu izrecno poudarjam — razvoj novega kabinta ter njegovega dela, kakor tudi afektivno razpoloženje proti vsemu, kar je nemškega, se je stopnjevalo slej kakor prej. Člani te vlade v Belgradu samem, kakor tudi popoblašenci te vlade v inozemstvu so razvili Nemčiji sovražno aktivnost in uprizorili daleko-sezne Nemcem sovražne akcije. O vlad sami pa mi niso znali nobeni ukrepi, ki bi bili učinkovito uporabljeni proti Nemcem sovražnemu valu v srbskem narodnem delu Jugoslavije. Ni bilo nobenih ukrepov, da bi se z njimi mogli pomiriti po tujih agentih, s tujim denarjem in šovinističnimi elementi načuvano srbstvo. Na ta način sta se zunanjopolitična smer vlade in notranjopolitični razvoj, ki ga vedno močneje določa načelo terorja, krenila stalno po poti sovraštva proti Nemcem. Reich teh reči ni prikrival, ampak jih je zabeležil, čeprav stoji dejstvo, da je bila vlada — katere predstavnike je bil Führer sprejet in ki je sklenila pogodbo z Velikomorškim Reichom — po svojem povratku arretirana in vržena v zapore, čeprav so bili znameniti novinarji, ki so tudi videli Führerja, po svojem povratku arretirani in ravno tako zaprti v ječo. Vse te reči je Reich vzel na znanje in jih zabeležil. Odvisno je, navajati še več razlogov za sedanjeno krizo.

Ali bi se mogel ustvariti nov položaj, če bi se izvršila še spremembna sedanje vlade v Belgradu?

Mislim, da je brezplodno, če govorimo o vprašanjih, kako bi lahko bilo, če bi se nekaj zgodilo, ampak omejiti se moramo na to, da razlagamo to, kar je, da pa v ostalem prepustimo odločbo vladam in politično merodajnim močem ter jim ne poskušamo sugerirati reči, ki jih ne moremo sugerirati.

Poznal sem jezik, ki so ga govorili na tiškovnih konferencah v Wilhelmstraße in jasno mi je bilo, da se bo zdaj morda že v prihodnjih urah izpolnil usoda, ki jo je pripravila svoji državi skupina brezvestne, častilskomilnih v prodanih ljudi kratkovidnevez in zlothotnevez — skratka mož puča.

In nato je prišlo drugo jutro, nedelja 6. aprila. V noči so me zbudile sirene, tuk pred jutranjim svitom, in ob 7. uri zjutraj so prišli prvi nemški bombniki. Videl sem jih iz svojega malega zamreženega okna prihajati čez prostrano ravino, videl sem male oblačke protiletalskega topništva viseti pod njimi in poleg njih in videl kako so padali na mesto mal kljuni in sinile iz hiš in cest s plameni prešinjeni sprahometri proti sinjemu nebu.

Nastala je nepopisna zmeda v jetniščici. Stražniki in jetniki — vsi so se čutili le kot ljudje v skupni smrtni nevarnosti, v neodvratni usodi. Skupno s svojimi stražniki smo hiteli po stopnicah navzdol do velikih vhodnih vrat. In tu smo stali sedaj. Okrog poslopja so padale bombe. Sipina je pada na nas s stropev in sten. Velika vhodna vrata so bila dvignjena iz tečajev in vržena z rožancem vred na malo skupino, ki je stala tam v vhodu. Ranjeni so zavreščali. Zraven mene se je nenadoma zgrudil proti steni policist oblit s krvjo.

Dve uri sta tako minile. Vedno znova je prihajalo bobnjenje težkih aparatov, vedno znova

živec trgajoče tuljenje bomb in zamolčki, oglušljivi udarci in naši največji bližini.

Vse vezi discipline in reda so bile ukinjene. Policijski predsednik, ki ga je postavila prevratna vlada, je stal sredi jetnikov, gleda katerih je ležalo že na njegovi mizi vpelje, da se naj ustrelje. Ni več misili na to, da bi ga izvršil — vsaj v tem hipu ne. Vedno znova so se stresle stene okrog nas, so padali ometi in zdrobljene šipe na nas. Mnogi so bili ranjeni po drobcih stekla.

Nato sem šel počasi — bilo je proti 10. uri in sonce se je topilo in prijazno sijalo z neba — skozi opustošeno mesto. Bila je grozna slika. Večnadistropne hiše so se zrušile. Tiri cestne železnice so stregani mojeli v zrak, jambori prevrženi, pločniki polni steklenih drobcev počenih izložb. Požari vsepovod. Med njimi ljudje, na smrt preplašeni, bledih lic, tekajoč brezglavo sem ter tja z malimi svežnji pod ramo. Na nekem prostoru je bilo prevrženih nekaj v polno zadetih protiletalskih topov. Vzilo moji bradi, ki mi je bila sčasoma zrasla v ječi, so me spoznali nekateri na opustošeni Teraziji. Takoj je nastala rabuka. Slišale so se kletve, prekljanjanja. Toda ne proti meni; tokrat so letete na Simovića.

In nekaj ur pozneje sem bil v uniformi in iskal svoj polk.

gestnajsto poglavje.

Zadnje dejanje

V neki črnogorski dolinski kotlini leži mestec Nikšić. Golovci s pličimi zelenimi kraji obdajajo tamošnje malostevilne hiše. Nekaj ulic z grapavim tlakom, nekaj gostiln, eno večje poslopje, v katerem je bil sedež sreskega ga načelnika — to je bilo vse.

Pravno dlakocepstvo: »Vojska kapitulira, mi gremo«

In končno so došeli v Brezovik pri Nikšiću.

Bilo je ob sedmih zjutraj. Kazalo je, da bo dan brez oblakov in topel. V kuhinji šole se je umival profesor Slobodan Jovanović, podpredsednik vlade, sklonjene nad načinjenim umivalnikom, ki je stal na majajočem se stolu, svoje plešasto glavo, in poskušal v mrlzo vodo oživiti svoje živiljenjske duhove. Njegov sicer tako rožnat obraz stare device, ki mu je edino kojza brada dala moški značaj, je postal v zadnjem času pepelasto bled. Nekaj tako sveža liceca so mu visela navzdot. Iz starega vendar dobro ohranjenega moža je nastal zrušen starec.

Na vrtu je stala skupina. Tvorili so jo gladki, uslužni ban Šubašić, stari profesor Marković, minister za pravosodje, Krunjević, prejšnji Mačkov odpodlanik v Parizu, ki je zavzemal pri Simoviću Mačkovo mesto, odkar je ta zapustil vlado, in končno Jukić, ki je postal iz odpuščenega legacijskega tajnika državnih tajnikov v zunanjem ministru, mož, degar edini pomen je bil v tem, da je bil nekoliko časa Mačkov zasebni tajnik.

Napol glasno so se ti širje posvetovali. Toda videti je bilo, da jim ne pride nič pametnega na um. Na oči so bili pobiti in kar nič več tako revolucionarni, kot so se bili vedli dne 27. in v dnevih do izbruha vojne.

Male šolsko poslopje je bilo nagnedeno. Veliko članov vlade in možje, ki so bili z njimi v zvezi so bili prideljali s seboj svoje žene in otroke ter sorodnike. Nešteto kovčevje je ležalo okrog poslopja. Bil je pust direndaj, v katerem so se sedaj pojavile zaspante glave, da so se pred odhodom umile v kuhinji ali pri studencu pred hišo.

Jovanović je konač s svojo toaletno. Z malimi tresocimi koraki, poševno ramo še višje

Toda v trenutkih, ki so sledili nemudoma vkorakanju v Jugoslavijo, je bila Nikšiću dočlena važna vloga: tukaj se je uprizorilo zadnje dejanje jugoslovanske drame. Od tod so zapustili domovinska tla možje, ki so upopustili državo in prepustili narod njegovi usodi.

Bilo je 15. aprila. Deli preutrujenih čet, v razčapanih uniformah, zaprašeni in zamazani, so taborili v mestu in na okoliških poljih. Avtomobili so si utirali pot med postopajocimi, ugnanimi uniformiranimi postavami. Pojavili so se častniki, generali z bodljikasto brado. Toliko, da se je še dvignila kakšna roka k pozdravu. Tudi disciplina se je bila skrhala.

Bila je slika popolnega poloma, silka armada na begu, nerednega umika. Prišli so bili do stene in niso mogli naprej. Ljudje so bili postali apatični in so imeli samo še eno željo: napraviti konec! Cimpire priti domov ali marcar v ujetniški tabor!

Zumaj mesta je bilo poslopje, ki ga je obdajala malta drevesnica. Bila je kmetijska vzorova šola Brezovik, zadnji sedež prevzete vlade na jugoslovanskih tleh.

Iz Belgrada, ki so ga možje prevarne vlade zapustili dne 6., torej devet dni prej, so zbežali v avtomobilih skozi državo, mimo neskončnih kolon: odpočitek so imeli v malih mestecih in vasih, vedno znova naprej podeni, vedno izpostavljeni stalnemu preganjanju po nemškem zračnem orozju. Maček ni bil hotel iti zraven. Samo en dan je potovelj do Belgrada z njimi in se potem vrnil nazaj na svoje posestvo pri Zagrebu. Simovića so komaj videli. On se je bil postavil samega sebe za duhovnega poveljnika celotne oborožene sile in nihal sedaj med vlado in svojim štabom sem in tje.

V Sarajevu so nameravali daljše bivanje, tam je bilo tudi vrhovno poveljstvo; in odporni hoteli tam organizirati. Ta načrt pa je obstajal samo en dan; kajti potem je prišlo bombardiranje mesta s posledico, da so morali oditi še dalje proti jugu, še dalje v gore.

In končno so došeli v Brezovik pri Nikšiću. Bilo je ob sedmih zjutraj. Kazalo je, da bo dan brez oblakov in topel. V kuhinji šole se je umival profesor Slobodan Jovanović, podpredsednik vlade, sklonjene nad načinjenim umivalnikom, ki je stal na majajočem se stolu, svoje plešasto glavo, in poskušal v mrlzo vodo oživiti svoje živiljenjske duhove. Njegov sicer tako rožnat obraz stare device, ki mu je edino kojza brada dala moški značaj, je postal v zadnjem času pepelasto bled. Nekaj tako sveža liceca so mu visela navzdot. Iz starega vendar dobro ohranjenega moža je nastal zrušen starec.

Ostali širje so se nemo spogledali: bil je nepoholjšljiv; v tem hipu, ko je šlo za to, potegniti glavo iz zanke in čim najhitreje zbežati v Grčijo, je ta dobr starec še juristično cepil dlako z a) in b)! Uljudno, pretirano uljudno, ga je vprašal Šubašić ter poskušal, pričarati svoj bansk smehljaj na oslabelo lice:

»In v čem naj bi bila ta razlika? Mislim, da nam je sedaj kot najvažnejše rešiti to, kako pride dom najhitreje in zdrav v Grčijo. Vse drugo je pač postranska stvara. Jovanović je bil drugega mišljenja. »Napsproto, zelo važno je, da razjasnilo to vprašanje, in jaz ga bom spravil tudi pred ministarski svet.«

Kot krvava ironija je zvenelo, če je govoril kdo sedaj o ministarskem svetu. Toda profesor, ki je dosegel.

»Ce pustimo sedaj kapitulirati le armado, prav za prav državo in nas same nismo obvezali do ničesar. To je ravno tako, kakor je kakšna divizija, ki je obkoljena, vstran od drugih čet in prisiljena, da se vda. Ce pa mi kapituliramo kot država, ce torej izhaja pravida, da vlade same, bodisi da ostane v državi ali pa da gre v inozemstvo, je s tem priznani zmagovalci, in država prevzame nasproti zmagalcu obvezni.«

To je bilo jasno ostalim gospodom in Marković je k temu prispomnil:

»Simović mi je bil včeraj zvezen povedal,

da sta se dve diviziji prebili v Grčijo in se tam združile z Grki in Anglezji. To zadostuje, da simbolično nadaljujemo vojno.«

Jovanović je odobravajoč pokimal in dvignil prst po načinu pedagogov.

»Prav res: simbolično se vojskovati naprej — tukaj imamo formul. Predlagal bom torej, da pustimo, naj Kalafatović, Simovićev načelnik v vrhovnem poveljstvu, kapitulira, da sklenemo torej samo kapitulacijo vojske.«

Mogočen avtomobil, popolnoma umit, s svečetimi kromastimi okovi, se je pripeljal vzdolž ceste. S svojo bahavo, imenito širino se kar nič ni zlagal v razpoloženju in okljeku. Bil je Simović, ki je bil prenočeval pri patriarhu v samostanu Ostrog.

Ravnokar obrit, diskretno napudran v načinu sijajnem razpoloženju, z brezibno zlikano gubo, je izstopil Simović iz voza in šel proti skupini, ki je obstala pri vhodnih vrati. Sledilo je kratko pozdravljanje, pri katerem se je generalova drža čudno razlikovala od potuhnjenega vedenja ostalih. Nato je rekel Jovanović:

»Ravnokar smo govorili o vprašanju kapitulacije.«

Simović je dvignil roko: »O tem bomo razpravljali sedaj v sejci.«

Nekdo je vprašal z zaskrbljenim glasom:

»Imamo li dovolj letal, da prideмо vse preko meje?«

Simović se je možu žareč nasmehnil:

»Ampak seveda; še danes dobimo celo vrsto angleških Wellingtonovih aparativ, Mapplebeck mi je to obljubil in je včeraj celo poletel tja v enem našem letalu, da nam privede angleške aparate.«

Mapplebeck je bil angleški trgovec v Belgradu in je postal pri tem pomočnik zračnega atašega pri letalskem poslanstvu. V tistih dneh vojne v Jugoslaviji si je privoščil brezibno uniformo angleškega letalca, v kateri je z važnim obrazom spremjal vrhovno poveljstvo v vladnem avtomobilu, ki so mu ga stavili na razpolago. Na dan, ko so došli v Nikšić je zahteval letalo z zanesljivim pilotom, da bi priprpel iz Grčije angleška prevozna letala, ki bi omogočila beg vlade in najbližjih jim osebnosti. Seveda je tudi dobil letalo. Njegova pomoč se je pa tudi omejila na to — niti Mapplebecka, niti letala ni nihče več videl. Tega pa Simović seveda možem, ki so stali okrog njega, ni hotel povedati, da jih ne bi popolnoma uplašil.

Simović je stopil z ostalimi člani vlade v hišo. Seja je trajala samo deset minut, nato so se gospodje razšli, da so si zložili redi v svoje kovčeve. Nekdo je pristopil k Simoviću.

»Kaj se je sklenil?«

»Vojska kapitulira. Mi gremo, je menil ta ravnoduso.«

»Kako to: mi gremo? Vi kot vrhovni poveljnik boste vendar ostali pri vojakih!«

Simović si je s prijaznim smehljajem mel roko:

»Da, tako sem tudi nameraval; tako se spodobi. Toda drugi so rekli, da je važno če grem z njimi. In to so vendar pametni ljudje, ki se spoznajo v takih rečeh. In kralj je pač tudi že od včeraj preko meje, in ne morem ga vendar pustiti samega v tuji deželi.«

(Dalje prihodnjic)

Mozart soll leben!

Mozart, damals schon ein kranker Mann, saß einmal in einem Kreise lustiger Musizanten, als einer der fröhlichen Herren sein Glas hob: »Mozart soll leben!«

Ein anderer, nachdenklich, setzte nach dem Verklingen der Hochrufe sein Glas aus der Hand und sagte mit seinem Blick in Mozarts entsagungsvoll lächelndes Gesicht: »Wißt ihr was, Kinder, — trinken wir doch lieber auf unser eigenes Wohl. Der Mozart wird länger leben als wir.«

Wußten Sie schon...

... daß der Klagespiegel die älteste, für Laien berechnete Darstellung des römischen Rechts in deutscher Sprache ist und 1425 von einem Stadtschreiber in Schwäbisch-Hall verfaßt wurde?

Achtmal kommt. Mehrere Herren der Eingangsstelle sind ständig mit nichts anderem beschäftigt als mit dem öffnen und Sortieren der angekommenen, meist schwer ver siegelten Briefe, Päckchen oder Pakete, die täglich einige hundert Stück betragen. Ihr Inhalt wird in zahlreichen Eisenkästen verteilt, die in einem großen Drahtregal stehen und die Nummer des betreffenden Referats an der Stirnseite aufgemalt haben. Wird eine dieser Kassetten in das Büro des zuständigen Herrn getragen, schließt sie sich beim Herausnehmen aus dem Drahtregal automatisch und ist dann nur im Zimmer des Referaten mit einem Spezialschlüssel zu öffnen.

Der Verkehr geheimer Aktenstücke von Zimmer zu Zimmer geht in der Weise vor sich, daß die Dokumente in einer festver schlossenen Metallschachtel überbracht werden. Bei der Wichtigkeit aller

Kaj je to: rabin?

Britsko-severnoameriška poročevalna služba poroča: »Prejšnji rimski nadrabin in njegov namestnik ter prejšnji rabin v Florenci, ki sta svoječasno pobegnila v Palestino, so bili imenovani za častne rabine britsko-severnoameriškega zračnega orožja.«

Po tem poročilu so torej bili trije iz Italije pobegli rabini imenovani za častne rabine britsko-severnoameriških zračnih gangsterjev.

Kaj je to: rabin?

Rabin ni — kot še vedno mislijo nekateri neomikani narodi, »duhovnike« mojzesove vere. Rabinska čast je neka zelo, zelo posvetna zadeva. Naloga rabina je, razlagati židom zakone židovske književnosti. Ti zakoni dovoljujejo židom vsak zločin nad temi, ki niso židi. Dovoljujejo laž in prevaro, krije priste in ponaredbo, oskrultitev in umor. Med najodličnejše naloge rabina pa spada pouk židov, kako lahko pridejo na najlažji način do bogastva in moči in kako morejo na drugi strani najlažje izpodbijati in oškodovati nežide.

Kaj je častni rabin?

Častni rabin je veščak židovskih zakonov, ki si je s svojimi »uspehi« stekel posebno slavo. Je mojster sleparje — torej veleslepar! Je mojster zločina — torej velezločinec! Je poseben poznavalec talmuda in thore — torej veleum v talmudu in thori.

O čem piše talmud in thora?

Talmud in thora sta za vse žide obvezni zakonodajni knjigi. Nekateri zakoni iz teh knjig se glase: »Ubih najboljšega izmed nežidov.« (Tosefot k Aboda cara, nad. 26 b.)

»In mesto (nežidov) in vse kar je v njem, naj bo pomorjeno za Jahvel!« (Jozue, kap. 6, verz 17.)

»Uničite vse kraje, kjer služijo narodi, ki ste jih pregnali, svojim bogovom... Forušite njihove oltarje in pomerite njih stebre in njih bogove požgite z ognjem in slike njihovih bogov razbitje in preženite njihova imena iz tistih krajev.« (5. knj. Mojzes, kap. 12, verz 2-3.)

»Jahve bo pomedel cerkev nežidov, kakor smeti in on bo razobil meje Israela.« (Jeruzalski talmud, traktat Berachot, nad. 56 b, k Solomonovim izrekom.)

»Mali otroci (nežidov) bodo razbiti in njiho domovi oropani.« (Jesaja, kap. 13, verz 15-18.)

»Vsako naseljeno mesto in žene in otroke, tudi ostanke pobeglih smo umorili.« (5. knj. Mojzesova, kap. 2, verz 34.)

Ce poznamo te židovske zakone in potem po britsko-severnoameriški poročevalni službi zvemo, da so bili imenovani prekanci talmudisti in židovski velezločinci za častne rabine sovražnega zračnega orožja, krogledamo naenkrat zvezo med thoro-talmudom in složni, ki so jih storili sovražni zračni pirati, prav tako vemo, zakaj naj tudi na Gorenjskem vlada zmuda in ne red. Kajti borba židovstva je naperjena proti vsem kristjanom.

117 sovjetskih oklopnjakov odstreljenih

Führerhauptquartier, 8. februarja. 44-Untersturmführer Michael Wittman, Kompanieführer in nekem oklopnaščem polku 44-divizije, oklopnjakov »Leibstandarte 44-Adolf Hitler«, ki je bil odlikovan, kot je bilo objavljeno 14. januarja 1944, v vojnem poročilu z Ritterkreuzem (vitezškim križem), je prejel 30. januarja 1944, kot 380. vojak nemške vojske iz Führerjeve roke das Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (hrastov list k vitezškemu križu železnega križa).

Wittman je s svojim »Tigrom« odstrelil v velikih napadnih in obrambnih bitkah v južnem odseku vzhodne fronte v najkrajšem roku 117 oklopnjakov. Ta sijajna storitev se pripisuje njegovemu napadnemu zaletu, držnosti in spretnosti in taktičnemu kretanju njegovega vojnega voza. Wittmann je začel s rekororno serijo odstrelov oklopnjakov v juliju 1943.

Revolucija v Francoski Severni Afriki

Vichy, 8. februarja. Marakonske vstaje v Marakešu, Rabatu, Scle in Fezu, ki so jih dosegli v Alžiru skrbno pripravili in ki jih je angleško časopisje, posebno agencija Reuter objavila s sumljivo vnemo, je sedaj alžirski komite uradno potrdil. Po uradni verziji je Gaullejevega komiteja so bile to lokalne vstaje Marakancev proti gaulističnemu govorstvu. Vsekakor pa so vstaje zavzele tak obseg, da se je moral Pueuz, gaulistični Glavni rezident, podat na kraj sam, da je takto osebno vodil obširne politične akcije. Tudi gaulistični zunanj komisar v Alžiru Massigli je z vso naglico pripotoval v Rabat, ter podvzel tam najstrožje korake proti vstaji. Iz uradnega opisa iz Alžira se da posneti, da so te »lokalne« vstaje, katerih cilj je doseči »neodvisnost« francoskega Maroka, zaznovane »v inozemstvu.« Opozorjanju Alžirja na pretiranost britskega interesa za vstajo in pa nerazumevanju Alžirja za očvidno zadovoljstvo, ki ga je vzbudila vstaja v Londonu, se spozna, da je utemeljen sum alžirskega komiteja, da je London precej doprinesel k spodbudi za vstajo.

Ti dogodki spominjajo točno na novembarske dogodke v Libanonu in Siriji. Tudi tam se je željal politikov za neodvisnost pod britanskim vplivom stopnjevala do javnih vstaj, katerih cilj je bil, odtegniti alžirskemu komiteju francoske mandatne pravice za to področje, manever, ki je imel potem tudi popoln uspeh. Podobna stremljenja zasleduje sedaj menda London tudi v Severni Afriki.

Srditi obrambni boji na Vzhodu

Nasprotni napadi pri Kirovogradu — Hud boji pri Monte Cassinu v Južni Italiji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. februarja objavilo:

Na bojišču pri Nikopolu so Sovjeti ojačali svoj pritisk na južni fronti mostišča in v vdornem prostoru severozapadno od mesta. Ubriali smo se močnih sovražnih napadov in zazejili krajevne vdore. V prostoru med Kirovogradom in Belo cerkvijo že trajajo hudi boji z vedno znova napadajočim sovražnikom, ki dobiva še naprej ojačanja. V uspešnih nasprotnih napadih so naše čete kljub trdovratnemu odporu predvile v enem odseku močno izgrajene položaje Sovjetov in jim v načeljajnih sunkih prizadele visoke zgube ljudi in materiala. Na ozemlju južno od Pripjetskih močvirij že trajajo premenljivi boji s skupinami sovražnih pehot in konjice.

Južno od Berezne in pri Vitebsku so naše čete po srditi borbi tudi včeraj držale svoje položaje proti vsem prodornim poskusom boljševikov. V odseku fronte pri Nevlu do Finskega morskega zaliva je včeraj nekoliko popustil močni sovražni pritisk. Več krajevnih napadov Sovjetov smo, odstrelivši večje število sovražnih oklopnjakov, odbili.

V mostišču pri Nettunu so bili obkoljeni sovražni bataljoni stisnjeni na ozkem pro-

storu. Doslej so na tem mestu pripeljali 900 angleških ujetnikov. Izjavili so se sovražniki poskusi, da bi z napadi oklopnjakov iz prostora severno od Aprilje vstopstavil zvezzo z obkoljenimi silami. Na južni fronti trajajo še težki boji okrog gorovja pri Cassinu. Z nasprotnim sunkom smo takoj zopet vrgli sovražnika, ki je bil drugič vdrl v severozahodni del Cassina. Med Cassinom in Bernmontom se je nasprotniku posrečilo, da je poves dan trajajočem močnem topniščem ognju pridobil nekaj sto metrov sveta.

Pri obrambi proti sovražnemu zračnemu napadu na pristaniško mesto Toulon je bilo uničenih devet štirimotornih bombnikov.

Skupine severnoameriških bombnikov so 4. februarja okrog poldneva ob strnjeni plasti oblakov izvršili zastrahovalne napade na severozemško ozemlje. Po brez izbire odvraženih bombah so nastale škode v stanovanjskih četrtih mesta Frankfurt am Main. Kljub neugodnim prilikam obrame je zgubil sovražnik 23 štirimotornih bombnikov.

V pretekli noči je nekaj sovražnih letal odvrglo bombe v rheinsko-westfalskem ozemljiju.

Pri Vitebsku se je vnela druga obrambna bitka

Težke sovjetske zgube pri Nikopolu — Pri Nettunu obkoljene močne sovražne sile

Oberkommando der Wehrmacht je dne 4. februarja objavilo:

V prostoru pri Nikopolu je prišlo včeraj do hudi bojev. Južno od mesta so se izjavili vsi sovjetski napadi. Severozahodno od Nikopola so naši nasprotni napadi prizadeli veliko močnejšim sovražnim silam težke zgube. Na bojišču med Kirovogradom in Belo cerkvijo je sovražnik pripeljal ojačanja in brez presledka nadaljeval s svojimi napadi. Ena izmed naših bojnih skupin je zavrnila koncentrične napade sovražnih oklopnjakov in uničila v obeh zadnjih dneh 44 sovjetskih oklopnjakov. V prostoru južno od Pripjetskih močvirij smo se v trdih bojih ubranili več krajevnih sovjetskih napadov. Med Pripjetom in Berezino smo po trdih premenljivih bojih preprečili ponovne, s podporo bojnih letalcev izvajane nasprotnikove prodorne poskuse.

Na bojišču pri Vitebsku se je s polno silo vnela druga obrambna bitka. Sovražnik je pri obrambi svojih zopet jugovzhodno in severozapadno od mesta s številnimi divizjami, oklopnjaki in bojnimi letalci izvajanih napadov utpel visoke kravne zgube. Odstrelili smo 40 sovražnih oklopnjakov. Bitka se še nadaljuje. Severno od Nevla, zapadno od Novgoroda in v prostoru pri Narvi so naše divizije, odstrelivši večje število sovjetskih oklopnjakov, dosegle v obrambi in na padu krajevne uspehe.

Pri hudi obrambnih bojih med Volhovom in Leningradom se je posebno izkazala vzhodnopruska 121. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Preiß, s podrejenim vzhodnopruskim 43. grenadirskem polkom, ki ga vodi Oberst Schwender, kakor tudi nekaj bolj oddelek zračnega orožja, ki ga vodi Oberstleutnant Ulla.

V sovražnikovem mostišču pri Nettunu smo s koncentričnim nasprotnim napadom obkoli močnejše sovražne sile in zavrnili razbremenilne napade. Na južni fronti je sovražnik nadaljeval s svojimi prodornimi poskusmi ob gorovju pri Cassinu. Premenljivi boji se bjejajo na obeh straneh s skrajno zagrizenostjo.

Skupine severnoameriških bombnikov so v opoldanskih urah 3. februarja izvršile zastrahovalni napad na nekaj mest severozapadnega nemškega obrežja. Po odvraženih številnih razstrelnih in zažigalnih bombah so bili zlasti zadeti stanovanjski okraji mesta Wilhemshaven. Sovražnik je po doslej še ne popolnimi poročili zgubil pet štirimotornih bombnikov in še več lovskih letal. V poznih večernih urah 3. februarja so nekatera sovražna letala odvrgla bombe v Severni in severozapadni Nemčiji.

V minuli noči je naše zračno orožje z močnimi silami izvršilo napade na London. Že pri odletu so opazili naši odredi velike požare.

Pri javljenem napadu nemških torpednih letal na sovražni oskrbovalni konvoj pred severnoafriško obalo dne 1. februarja so po dopolnilnih poročilih bile težko zategne po torpedih dve nadaljnji trgovski ladji s 16.000 brt. S tem se zviša število poškodovanih sovražnih ladij na skupno eno križarko in devet trgovskih ladij s skupno 68.000 brt.

Vatikan potruje bombardiranje papeževe rezidence Castel Gandolfa

Vatikansko mesto, 8. februarja. V Vatikanu potrujejo bombardiranje papeževe poletnega sedeža Castel Gandolfo v Albanskeh gorah. Stiri težke bombe so padle na nevtralno posest Vatikana, od katerih sta se dve razpolile in uničile vrtnarijo in vsa okna na gospodarskem poslopju. Z ozirom na bližino fronte so bile strehe vseh poslopij pobaranje s papežkimi barvami in belorumeni paščka zastava z zlatom tiaro še vedno plapolna nad gradom.

Papež je tudi težko zadel vest o popolni razrušitvi nunskega samostana, ki se je nahajal v bližini Castel Gandolfa. Pod ruševinami samostana, ki ga je zadelo več bomb, so izkopali trupla 17 sester s pomočjo paladino. Več garde, ki je bila nastanjena v Castel Gandolfu.

Papež je tudi težko zadel vest o popolni razrušitvi nunskega samostana, ki se je nahajal v bližini Castel Gandolfa. Pod ruševinami samostana, ki ga je zadelo več bomb, so izkopali trupla 17 sester s pomočjo paladino. Več garde, ki je bila nastanjena v Castel Gandolfu.

30. januar: Temeljni kamen za novo Evropo

Kreisleiter Dr. Hochsteiner je govoril ob delopustu v Radmannsdorf

Ob priljek enajste obletnice, kar je prevzel Führer oblast, se je zbral v kinu veliko število Parteigenossen in rojaku kakor tudi predstavnikov stranke in države.

Po svečanem uvodu je pozvani besedo Kreisleiter der NSDAP Pg. Dr. Hochsteiner. Danes je minulo enajst let, je reklo Kreisleiter, kar je bil položen temeljni kamen nove, nemške države. Na takratni zgodovinski 30. januar je imenovan sivi Feldmarschal Hindenburg našega Führerja za Reichskanzlerja. S tem je prenehala borba NSDAP za državo. Pot je bila dolga in težka. S sedmimi možnimi je Führer začel svojo borbo za nemško državo. Kljub trenutnim neuspehom — tu mislimo na 8. novembra 1923., ni opustil svoje borbe za Nemčijo. Nič mu ni ostalo prihranjeni in danes smo

gram in nemški narod je zopet napolinila volja do življenja, kakršne že skozi stoletja nismo več take občutili. Med nemškim narodom je bila zopet upostavljena edinstvo. Država je bila kmalu utrjena, tako da je Führer lahko kmalu začel misli na ustvarjanje države vseh Nemcev. Adolf Hitler je to uresničil. Borba za Veliko Nemčijo je vodil naš Führer in jo tudi dobit.

Naši sovražniki mrzijo Nemčijo od danes in jo hočejo uničiti. Zato se bori nemški narod v sedanjem boju z vso in popolno predanostjo za bodočnost in veličino te države. Svetovna zgodovina bi izgubila smisel, ako propade Nemčija in z njo Zapad. Mi bomo izpolnili zgodovinsko nalož, ki nam jo je določila Previdnost. Naši tudi postanejo bremena še tako težka, mi bomo s temi opravili in vzdržali. Z prevzemom oblasti 30. januarja 1933. je bil istočasno položen tudi temelj novi Evropi.

Stellv. Ortsgruppenleiter Pg. Buchter je potem spregovoril v počastitev Führerja:

»Mi verujemo v zmago, ker narod tokrat ve, za kaj gre. Odločili smo se, da ostanemo trdi, dokler ne bo zmaga naša. Mi verujemo v zmago, ker imamo Führerja.«

V tej vnašenosti slovenski ur so ponovno polobili zaobljubo nezlomljive zvestobe našemu Führerju, obnovitelju Evrope.

Kreis Stein

Schwarzendorf (zborovanje NSDAP). Pred nedavnim se je vršilo v šoli v Schwarzendorfu zborovanje NSDAP. Govoril je Pg. Themessi o snovi: »Hitler ali Stalin.« Govorilka so zelo pazljivo in hvaležno poslušali.

Zatemnитеv v Kärntnu. Uradno je odrejeno, da se mora v Kärntnu v tednu od 6. do 13. februarja zatemnjevati od 18. do 6. ure,

Kreis Radmannsdorf

Lengenfeld. (Popoldanska prireditev otroške skupine za starše.) Te dni je priredila otroška skupina NS-Frauenverein Ortsgruppe dobro obiskano in uspešno popoldansko prireditev za starše, na kateri so predvajali ljubke pesmi in igre. Prireditev sta obiskali Kreisfrauenscheiter Pg. Kronthaler, katera je to zaključila z zahvalnim govorom in Kreiskindergruppenleiter Pg. Klose.

Wocheinzer Mitterdorf. (Iz krajevne kronike.) V januarju je bilo prijavljeno tukajnjemu stanovskemu uradu 5 rojstev in 4 smrtni primeri. — Dne 26. 12. 1943. je padel na italijanskem bojišču 22 letni Josef Raschen iz Studofa. — Dne 4. februarja 1944. je nepričakovano umrl Johann Hodnik, trgovac v Wocheinzer Mitterdorfu 84

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN**Einführung der Milchkarte in Vollmilchgebieten**

Das Landesnährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

Ab 7. 2. 1944 (Beginn der 59. Zuteilungsperiode) darf Vollmilch und entrahmte Frischmilch ausnahmslos nur gegen die entsprechenden Bedarfsnachweise an Verbraucher aller Art abgegeben werden. Zu diesem Zwecke erhalten vom Beginn der 59. Zuteilungsperiode an sämtliche versorgungsberechtigten Personen die entsprechenden Bedarfsnachweise. Versorgungsberechtigte Personen, die infolge zu großer Entfernung ihres Wohnorts von der nächsten Milchausgabestelle ihre Milch nicht bei einer solchen beziehen können, können dieselbe direkt von einem Erzeuger beziehen, welcher für diesen Zweck eine Selbstmarkterberechtigung hat. Soweit in einzelnen Orten aus technischen Gründen die Möglichkeit der Ausgabe entrahmter Frischmilch nicht besteht, erhalten auch jene Personen, die an sich keinen Anspruch auf Vollmilch haben, die Reichsmilchkarten für 4 Liter Milch, wobei gleichzeitig auf ihrer Reichsfettkarte 250 Gramm Butter abgestrichen werden. Die Bestellscheinpflicht besteht auch für den Milchbezug direkt vom Erzeuger. Die Bestellscheine sind am Beginn jeder Kartperiode beim Milchlieferanten abzugeben und die Tagesabschnitte jeweils beim Milchbezug zu entwerten. Im übrigen wird auf die diesbezüglich in der Presse bereits erschienenen Erläuterungen verwiesen.

Klagenfurt, den 5. Februar 1944.

Landesnährungsamt Kärnten

Eierauftrag in der 59. Zuteilungsperiode

Das Landesnährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ für die besetzten Gebiete Kärntens und Krains bekannt:

In der 59. Zuteilungsperiode, das ist in der Zeit vom 7. 2. bis 5. 3. 1944, werden an die Versorgungsberechtigten 2 Eier ausgegeben, und zwar auf den für die 59. Zuteilungsperiode vorgesehene Abschnitt a der Reichseierkarte. Die Inhaber der Reichseierkarte geben den Bestellschein 59 unverzüglich bei ihrem Kleinverteiler ab, welcher sie zum Umtausch gegen einen Bezugschein beim zuständigen Ernährungsamt einreicht und damit die Eier vom Großverteiler bezieht. Die Ausgabe der Eier an die Verbraucher erfolgt, sobald der Kleinverteiler im Besitz derselben ist. Es wird voraussichtlich nicht möglich sein, alle Kleinverteiler gleichzeitig mit Eiern zu beliefern, so daß einzelne früher und andere später mit der Eierausgabe beginnen können. Soweit Versorgungsberechtigte ihre Eier bis zum Ende der 59. Zuteilungsperiode (bis 5. 3. 1944) nicht bekommen können, behält der Abschnitt a 59 seine Gültigkeit noch in der 60. Zuteilungsperiode.

Klagenfurt, den 4. 2. 1944.

Landesnährungsamt Kärnten

KREISSPARKASSE KRAINBURG

in Kainburg

Odobrena devizna banka

z glavnima podružnicama Laak a. d. Zaier in St. Veit / Sawe

Mesto za podpisovanje glede javne Bausparkasse für die Ostmark
Žirokonti: Reichsbanknebenstelle Kainburg Nr. 4041/5720 - Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien Nr. 10/720 - Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt - Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283

Telefon 149

ZAHVALA

Za globoko in prisrčnočustvovanje ob prijiki tragljeni smrti moje preljubljene hčerke

Kunstel Josefine,

kakor tudi za darovane šopke in vence, izrekam v svojem in moje žene ter ostalih sorodnikov imenu svojo toplo zahvalo. Posebno se zahvaljujem g. županu mestne občine Aßling in uslužbencem za razumevanje. Prisrčna hvala tudi pevkemu zboru.

Kunstel Josef

ZAHVALA

Ob smrti naše ljubljene mame, stare mame, sestre, gospe,

MARIE MEGLITSCH

se za izraze sožalja in za mnogostvilno spremstvo pri pogrebu najlepše zahvaljujemo.

Posebno zahvalo smo dolžni duhovščini za tolazo sv. vere — in vsem, ki so nam v najtežih urah stali ob strani.

Kdor je našo dobro mamico poznal, ta ve, kaj smo z njo izgubili.

Wurtsche, 19. I. 1944.

Zaluboča družina in sorodniki.

Skršeni javljamo vsem in vsakomur tužno vest, da je naš ljubljeni sin in brat, stric, svak,

Michael Sekne,
Gefreiter einer Stabsbatterie,

padel junaka smrti na vzhodni fronti, star komaj 24 let.

Njegovo truplo je bilo z vsemi vojaškimi častmi položeno k večnemu počitku na Vzhodu dne 6. I. 1944.

Priporočamo ga v blag spomin in molitev. Winklern, v februarju 1944.

Žaluboči:

oče Michael Sekne in mati Franziska in rodbine: Sormann, Firinger, Lipar, Jarz in Kerč.

Säurespritzer entlarvt.

Kommen Säurespritzer von selbst an die Arbeitskittel? Nein — meistens entstehen sie durch Unachtsamkeit. Man denkt vielleicht: „Macht nichts, dazu habe ich ja den Arbeitskittel!“ Aber auf diese Weise kommen jede Woche zehn Flecke zuviel drauf, und der Kittel ist nach kurzer Zeit durchlässig, wo er sonst drei Jahre gehalten hätte! Deshalb Vorsicht vor Säureflecken! Jede Sache muß heute doppelt so lange halten als im Frieden — auch der Arbeitsanzug

Guter Rat von iMi special**GuteAnlage**

Ihrer Ersparnisse verlangen Sie den kostenfreien Anlage-Katalog über neuverfülliges Bausparen und das Vermögensparen bei der großen und alten Bausparkasse im Donau-Alpental

Prodam

Plemenska krava, 8 let stará, dobra mlekarica, 8 mesecov breja, vajena voziti, zaradi osebnih razmer na prodaj. Unt. Fernig 86, pri Pavlitschu.

2480-6

Kravo s 5. teletom (telička) prodam radi osebnih razmer. Radomle 34, Stein.

2470-6

Prodam dve žepni moški srebrni uri popravila potreben za 130 R.M. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2465-6.

1520-15

Breja kobila se zamenja za drunega, za kmetijstvo sposobnega konja. Kopatsch Johann, Kokritz 38, Kainburg.

2460-15

Globok otroški voziček dam za damske gojzarje št. 40. — Prodajude na K. B. Kainburg pod 2460-15.

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.

2460-15

Damski plašč, dober, dam za otroški športni voziček. Naslov pri K. B. Kainburg pod 2461-15.